

държавата чрез специфични механизми и инструменти, които могат да се конкретизират в няколко важни области:

- Закрила на наемния труд поради това, че здравето, трудоспособността и възпроизводството на личността зависят от външни за него фактори, свързани с трудовия процес. Тази закрила се осъществява чрез нормативни актове, регулиращи работното време, почивките, годишните отпуски, сключването на договори за работа, минималната работна заплата и др.

- Закрила от рисковете на живота и труда - в случаите, когато е необходима намесата на държавата, за да се гарантира базовото равнище на осигурителната защита, което индивидите не биха могли да си осигурят по частен път поради различните им икономически позиции.

- Създаване на относително равни шансове на трудоспособните граждани за участие в трудовия пазар.

Развитието и успешното реализиране на социалната политика се детерминира от следните условия:

- неотложността от решаването на проблемите, необходимите ресурси за тези действия и готовността да се решават проблемите от носителите на политическата власт;

- нивото на икономически растеж и способността на обществото да намира оптимални икономически и социални решения на проблемите;

- ценностната система на обществото и съзнанието за проблемите и начина на тяхното отстраняване в отделните обществени групи.

АКТУАЛНИ ПРОБЛЕМИ НА СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

В съвременното общество социалните конфликти се свеждат основно до липсата на връзки, взаимодействия и взаимозависимост между отделните социални групи. Тоталното разминаване между юридически основаните права и икономическата система стоят в основата на социалната изолация на големи групи от хора. Най-обезпокоителната характеристика на днешното общество е появата на млади хора, които дълго търсят, но не могат да намерят работа. Извършването на бързи икономически, технологически и организационни промени се отразяват негативно върху структурата на необходимата работна сила. Продължително безработни, неквалифицирани, демотивирани от липсата на шанс да променят положението си, хората постепенно губят връзка с обществото, в което живеят.

Промените, които се извършват в социалната сфера в България, не се свеждат до пренасяне на вече реализирани подходи и схеми в другите страни, а реформата трябва да има свой облик, обусловен от протичащите конкретни условия и тенденции за развитие на обществото. Реформата в социалната сфера отчита както националния опит в тази област, така и тенденциите, препоръките и насоките на Европейската комисия и Съвета на Европа